Hej,

Jeg vil gerne takke jer for muligheden for at deltage i jeres årsmøde. Dette møde holdes på en særlig dag for alle palæstinensere over hele verden, Nakba-dag. Jeres parti har støttet og hjulpet os, og jeg vil gerne dele mindet om denne dag med jer.
Hilsen fra Mohammad Othman
Først vil jeg undskylde på min ven Mohammad Othmans vegne, da blev forhindret i at holde denne tale i dag. Mohammad har længe været menneskeretsaktivist og arbejdet på at få afviklet besættelsen og dens infrastruktur.

Sidste år blev han administrativt tilbageholdt i tre måneder i isolation, uden at der blev rejst nogen tiltale imod ham. I sidste uge fik han at vide, at han for altid har forbud mod at forlade Palæstina.

Israels fordømmelse af menneskeretsaktivister
Åbenbart kan menneskeretsaktivister bringe Israels nationale sikkerhed i fare.

Så jeg er antageligt også kriminel i den israelske regerings øjne, når jeg vil minde jer om vore menneskerettigheder, som konstant er blevet undertrykt gennem de sidste 62 år.

Og jeg tror ikke, at I skal blive chokerede, hvis I pludselig bliver anklaget for kriminelle handlinger ved at have lyttet til denne tale.
Ovegreb i 1948 – og i dag
Kære kammerater fra Enhedslisten. Jeg er kommet til jer i dag med 62 år gamle minder. Minder, som fortsat bringer flere billeder af undertrykkelse og smerte med sig hver eneste dag. Vi husker stadig folkedrabene ved Kufor Kasim og Deir Yassin i 1948, og vi har aldrig glemt fordrivelsen af vore bedsteforældre.

Men vor katastrofe fortsætter stadig, landet bliver stadig stjålet, husene bliver stadig

besat af fremmede, og vi skal stadig leve som flygtninge over hele kloden.
For 62 år siden stjal de zionistiske styrker landet fra de oprindelige indbyggere. Mens jeg holder denne tale i dag, ser verden i tavshed på gentagelsen af Nakba overfor palæstinensernes liv og samfund. Jord konfiskeres hver dag uden noget hensyn til international lov, og denne arrogante stat præsenterer stadig sig selv for verden som en demokratisk stat.

Besættelsen af Gaza og Østjerusalem
Til trods for, at Østjerusalem i henhold til international lov anses for at være besat område, og til trods for, at besættelsesmagten ikke på nogen måde må forandre det besatte folks normale liv, så bryder den israelske regering hensynsløst denne lov ved at isolere Jerusalem fra Vestbredden og ved fortsat at forsøge at fordrive byens befolkning.

Siden begyndelsen af den anden intifada er mere end 1000 huse blevet revet ned i Østjerusalem, og andre 5000 familier har fået at vide, at de vil få deres huse revet ned. For nylig blev familier fra al Kurd og Hanoun fordrevet fra deres hjem, og israelske bosættere flyttede ind. Det sker, mens medierne og verden ser på.

Konsekvenser af blokaden
Erindringen om Nakba blander sig med flere billeder fra Gazastriben, hvor mere end 1,5 millioner palæstinensere er fanger og mangler basale livsfornødenheder. Endnu i dag har de ikke fået tilladelse til at reparere, hvad den israelske militærmaskine har ødelagt.

Dertil kommer, at den israelske regering har bebudet, at den vil virkeliggøre sin plan om at flytte alle folk fra Gaza, som bor på Vestbredden, tilbage til Gazastriben. Denne plan omfatter studenter, lærere og almindelige mennesker, som har skabt sig en tilværelse på Vestbredden.

Tak

Kære venner, jeg takker jer endnu en gang for, at jeg har fået lejlighed til at være her sammen med jer på denne særlige dag, og jeg synes, at det at I holder jeres årsmøde på samme dag som mindehøjtidelighederne for Nakba, bør bruges som en påmindelse til det internationale samfund om at tage ansvar og handle imod de grusomheder, som begås mod mit folk.

Det er på tide at afslutte den fortsatte Nakba. Tak, fordi I med jeres solidaritet og støtte styrker vort krav om frihed. Og den dag, da vi skal se et uafhængigt Palæstina, kommer nærmere.